

CONCIO
A
CLERUM
IN
SYNODO PROVINCIALI

Cantuariensis Provinciæ
ad D. PAULI Die 26to Januarij,
A. D. MDCCXXVII.

WILHELMO TRIMNELL, S. T. P.
Arch. Cathed. WINTON. Decano.

In his Reverendissimi.

LONDINI:

in J. PEMBTON. ad insigne Aucti Cervi
Anglico vulgo vocat. Fleetstreet. MDCCXXVII.

CHOCOLATE

64

СИБІРЬ

四

SYNODO PROVINCIALI

Geographia Americana

THE GENEALOGY

LIBRARY OF CONGRESS

AGUTHELMUS TUNDELI S.T.P.
Ecclesiasticus 16.16. Decimo.

1990, Chipper-Ministry-Decision

11. *Leucosia* (Leucosia) *leucosia* (Linné) (Fig. 11)

THE KARMA OF THE EARTH

WIGVOL

Ονοματα ιδιαντα καν Μιλιταρια. νον Τιταν
πινακας Τελετης διετησεν επον Ρεα εγενετο
In Evangelio secundum Matthaeum, Capite
Decimo, Commate Decimo Sexto.
Hinc επιμελητης προς μεριδην προ
— Γίνεσθε εν φρενικαις ως οι δρεις, και αιχθεοις ως
αι πειραται.

— Estote igitur Prudentes sicut serpentes,
& simplices sicut Columba.

N hoc Capite primam Eccle-
się Christi Synodum & om-
nium longe optimam, paucis
descriptam habemus; Chri-
stum Ipsum in tertis Aposto-
lis suis Præsidentem: Qui
jam ad dextram Patris sedet,
Circumstante quaqueversum Coronā Apostolo-
rum, Martyrum, Prophetarumque illustris
fama. Non illi Prophetae & Martyres
Ad quem conuentum universalem, Eccle-
siam Primogenitorum qui in cœlis conscripti
sunt; & ad coetum myriadum Angelorum nos

invitat Deus ; Viam præmonstrarunt Apostoli, præmonstravit ipse Dominus : & quæ tuiiores sequamur, vix comites nobis adjunxit Prudentiam & Innocentiam ; absque quibus recta via non datur.

Quoniam igitur cum Militante, non Triumphantे Ecclesia præsens nobis Res est ; liceat mihi utcunque inhabili coram vobis, Patres Fratresque ! Concionem hodierno die habere, Huic tamen jam habendæ hanc methodum præscribere.

Primo, Occasionem hujus Textus paulò altius repetere.

Deinde, Præcepta Christi figuris involuta explicare.

Postea, Ad nostros usus accommodare.

Pauca quædam denique horandi gratiâ adiuvare.

Et primò occasio hujus Textus paulò altius repetenda est.

Convocatis Apostolis suis, nominibusque eorum recensitis, multa eos priùs monitos voluit Dominus noster, quām foras mitteret ad prædicandum Dei Evangelium. Non illis, præviatico, Aurum Argentumve, Peram Baculumve impertit : Hæc forsitan iis oneri fuissent : sed

sed præcepta quædam singularia, divinaque illis
 dedit Consilia, vix & ne vix quidem portatu-
 le yiora; itineri verò magis apta & idonea: His
 induit & altè cincti in viam arduam salebris &
 spinis plenam ingressi sunt: cælesti cā armaturā
 instruti paratores peritioresque fuisse munus
 sibi commissum feliciter expedire. Magna san-
 hæc & præclara præcepta! digna Domino Do-
 minique discipulis! & quædam licet ex iis in
 solos competant Apostolos; sunt alia rāmena
 quæ ad nos etiam pertinent; nos & quæ jam
 obligant ac Apostolos olim obligarunt. **H**oc
 trūm est, Patres Reverendi admodum! Aposto-
 stolorum vices gerere, & pro viribus, ex-
 plere: Nobis etiam, unā vobiscum, nostra in-
 cumbit cura, ut eas quas accepimus Provincias,
 morib[us] Apostolicis, quantum in nobis situm
 est, maximè verò Prudentia Innocentiæque or-
 nemus: sq[ue] mūscuporū ibidem cindit. **H**oc
 Ecco! Ego mitto vos, inquit dominus, si vi
 eut Oves in medio Luporum. **E**cce d[icit] Partiu-
 cula hæc Admirationis, quasi dīgito monstrat
 Rem novam & inauditam: Oves in medio Lu-
 porum, quām impar congressus, quanto sumo
 discrimine Lupos inter & Oves pugna committit
 teada est: si hæc pugna dicenda est, nubi Hi-
 cedunt, illæ ceduntur tantum. **S**iccine Sæt
 Gregis Salutis prospicit Magnus noster Pastor;
 Hæc sine via ad victoriam? Facilis certè Lupis

de Ovibus victoria: Ita tamen Deo visum est
 harum lenitate illorum ferociam superare. Non
 illud difficile fuisset, cujus nutui Angelorum le-
 giones parent, discipulos suos in aciem emissos
 non tanquam agitos imbelles, sed leonum in-
 star; si vi & armis rem decerni voluisse. At
 atque non istiusmodi fuit hujus Regnum! nec
 talium unquam egegi auxilio, nec istis defensori-
 bus vera Religio, sed falsa! veritasque Christi-
 anae Religionis non Clarius forsan aliunde con-
 stat, quam ex his ejus initiis, his autoribus.
 Non Hominis certe, sed Dei manus magnum
 hoc opus effecit. Apostoli primum habiles vide-
 bantur, suis saltim, fratribus, qui mundum
 vincerent, Religionem, moresque Hominum
 imminarentur! ut eas dñe sociopatim
 militis in omnibus mundi Solus Dens qui facit
 mirabilia magna! manipulus iste Apostolorum
 huic labori, huic operi nequaquam par fuit:
 non hec idonea instrumenta Romani Imperii
 triumphos fistere, & in suas partes trahere; eo
 praesertim Augusti seculo, quo maximè Armis
 Astibusque claueruntur. Cum i his ipsis tamen
 de Religione decertare non detrectarunt Apo-
 stoli, suaque arma armis illorum opponere, &
 victoriam ex illis Deo adjuvante, reportare.
 Testes igitur sunt Romani, nec puduit eos fa-
 teri, magnam esse veritatem rebusque omnibus
 fortioram. *Antiquos appello! mitto Recen-
 tiores,*

tiores, qui mediā in luce cæxutiunt, & crudi-
deles adhuc de veritate triumphos agunt. Sed
nunc non his locus. Mihi plus quam satis est
vobis innuisse, arcanam Dei actionem huic ad-
mirabili Religionis Christianæ propagationi nostra
generatim modò interfuisse, sed speciatim etiam
præfuisse. Nec mei est propositi argumentum
hoc longius prosequi, quām ut indē dignosca-
mus, quomodo se gesserunt Apostoli in hāc
parte; & quatenus nobis fas est illorum exem-
pla imitari. In hoc capite diversa dona Apo-
stolis data esse legimus; ex his quædam supra
Hominem sunt, Deoque omnino tribuenda;
alia naturæ humanæ per se magis convenientia,
ab illis superioribus secernenda. Dona miraculo-
rum Apostolis indulxit Deus, dona omni auro
argentoque pretiosiora: nobis non itidem;
illi immediate inspirati sunt, nec suā sponte lo-
quebantur, sed Spiritus in illis: nobis non
cælitus vox data, sed sollicitè prudenti animo
volyendum, quomodo, aut quid, aut cui di-
camus. Scriptura sacra ab illis, Spiritu aspi-
rante scripta, nobis norma est & vivendi &
loquendi; vicesque supplet miraculorum &
inspirationis. Quod ad hæc igitur dona Dei
extraordinaria attinet, in his Apostolorum ex-
emplar non est imitabile, & vel speciem imitan-
di præ nobis ferre nefas esset. Restant ergo nobis
imitandæ aliæ Apostolorum qualitates, Pruden-
tia scilicet animi, morumque simplicitas. Fides

illorum.

illorum, quam in Symbolo Apostolico quotidie ore profitemur, in imo corde semper integra retinenda est, nullis posthac Satanæ machinis diruenda, hominumye dolis malis sede suâ exutienda. Opera etiam illorum hâc fide innixa, quantum possumus, asequi debemus. Hæc omnes in confessu habent; O si sic in praxi! Sed jam locus est differendi de illorum prudentiâ innocentiaque, quæ bonis eorum officiis gratiam addidere. Quas egregias animi dotes hieroglyphicè nobis depinxit Dominus in Serpentis Columbaeque formis: illasque explicare, munus pensumque est secundæ Propositionis.

Ecquid igitur boni è Serpente proveniat? etiam; vel ab ipso Serpente fas est doceri: a quo primo primi nostri parentes notitiam mali didicere, ad illum nos remisit Dominus ad prudentiam descendam. Qui probè novit bonum è malo elicere, nos instructos voluit Spiritualem medicinam exinde nobis extrahere, unde morbus primùm nos invasit: & antidotum ab illo surripere, qui veneno incautos occupavit. Et hæc certè vindicta æqua & honesta erit, ope illius, nolentis etiam, a primo lapsu aliquantulùm resurgere; & suo sibi hunc jugulare gladio: nec minima pars erit pietatis eò prudentiores ab illo fieri, quò strategematum illius non ignari ab insidijs caveamus, nec ad ipsius voluntatem captivi teneamur. Hac &

non

non aliâ lege a Serpente discenda est sapientia; ut sapientes quidem simus ad bona, in malis verò simplices. Nostri est officii, more Serpentum, vigilantes esse, ambulare circumspectè, aciem oculorum mentisque quaquaversum intendere, ne ex improviso hostis nos opprimat. Nec unquam nobis satis cautum esse potest quod vitemus. Capiti verò (ut Serpens sibi semper cavere dicitur, ne quis illi caput diminuat) cordique nostro ante omnia & in omnibus invigilandum est: ne illud pateat malis erroribus; hoc malis moribus; ne capitis arcem expugnet Hærcis; cordisve intimo angulo se insinuent carnis cupiditates. Vera & intemerata Fides, probi integrique mores dant vitam animamque religionis professioni: his salvis, salvam rem toram esse penè dixeram: absque odio & invidiâ dictum sit, schismata non æquè grave vulnus Religioni intentare, ac Fidei, morumque corruptelam: hinc Vita ipsa periclitatur, illinc externa corporis compages indignis sanè & miseric modis dilaceratur. Sed útrinque, & his, & illis malis ingruentibus, vos videor videre paratissimos occurrere, & quam poscunt vulnera medicinam adhibere: quæ ut magis fiat salutifera, Simplicitas Columbæ Serpentis cum Prudentiâ attemperatè commiscenda est. In pacifico Christi Regno bene inter

ter se convenient. Serpens & Columba: Columbae nec licet, nec lubet, aliquâ Serpentem lâdere injuria: Serpensque vis suæ oblitus nolit esse nocens Columbae. Quas igitur naturas honestâ hac & pia amicitia magister conjunxit, discipulis Religio sit quò minus separant. Si a Serpente discamus nobis metuere, ne damni detrimentive aliquid ab aliis capiamus, Columba nos pariter doceat nihil incommodi aliis libenter afferre, sed malle pati, quam facere injuriam. Ita se affectam habet Columbae natura omni absque felle Amaritudinis. Ea mens fuit Christi, cùm descendebat Spiritus Dei tanquam Columba, & veniebat super ipsum. Mens, ~~æxegia~~, simplex & sincera, omni sine fuso, nullâ fraudis admixtione adulterata, nullis plicis serpentinis intertexta. Is mitissimus fuit, & corde humillimus, semper obambulans quò pluribus benefaceret, & prope semper ipse male tractatus, nobis exemplum relinquent, ut sequeremur vestigia ejus, qui peccatum non fecit, & cujus in ore dolus non est inventus.

Apostoli quidem ipsissimis Domini vestigiis pressius insistebant; multam sustinuerunt a peccatoribus adversus scipios contradictionem, & in multâ patientiâ se magnos præstitere. Si leo illis in via occurrebat, leoni agnum obvium dederet;

dedere; oves missæ sunt ad domandum lupum, & columba aquilæ congressa est. Nec temere adhuc aliquis existimet. Apostolos vitæ suæ prodigos fuisse, nec hanc fortitudinem vicio illis vertat. Semper enim memores legationis quam a Domino acceperant, munus sibi commissum suo satis cum periculo ad amissim perfecerunt, fidem Deo certissimam habentes melioribus eos armis uti non posse quam prudentiâ innocentiaque, etiam tunc temporis cum tanquam oves essent in medio luporum.

Non hæc hujus mundi sapientia est. Sed quæ stulta sunt mundi elegit Deus ut confundat sapientes, & infirma mundi elegit Deus ut confundat fortia. I Cor. i. 27. In hoc campo militarunt Apostoli sub Jesu Christi vexillis, & iuâ quidem cæde & sanguine victoria illis stetit. In præsenti rerum statu sors melior nobis obtigisse videtur, nec in his castris truculentis militare dura nos urget necessitas; Bono Deo ita volente, qui toties nos a nostris Hostibus incolumes præstítit, & è summo discrimine eripuit. Satisque fortunati sumus, si satis prudentiæ habemus ad bona nostra noscenda, & satis innocentia ad tutanda conservandaque.

Jam ad tertiam hujus sermonis partem transendum est, & amplius inquirendum, quantum

ad nos pertinent hæc emblemata Serpentis & Columbæ, & quomodo ad nostros usus porrè accommodanda sunt.

Hic verò mihi fas sit vos alloqui verbis Apostoli paululùm immutatis. Si linguis hominum loquāmini & Angelorum; si habueritis Prophetiam fidemque omnem; si mysteria omnia noveritis & omnem scientiam; & nullus dubito quin sciatis. Bonâ tamen vestrâ cum veniâ excellentiorem viam vobis demonstro; ea ausus de animi prudentiâ & morum simplicitate profiteri, quæ sanctus Paulus de Charitate effatus est: ut scilicet absque illâ, ita sine illis omnia nihil esse. Ea porrò Charitatem inter, & innocentiam prudentiamque necessitudo intervenit, ut hæc Parens, hæc filiæ jure merito censeantur: filiæ matri semper morigeræ, operam suam sedulo navantes, ut summam legi charitatis præstent obedientiam. Hæ geminæ forores comites individuæ sunt, & in unum propè coalescunt; jam vero pro argumenti nostri ratione, non conjunctim, sed divisim tractandæ. Quamvis enim de rebus indifferenteribus non infrequens detur occasio, in qua se exerceat prudentia, ipsa tamen innocentia magna adeò pars est christianæ prudentiæ, ut sapere, & innocentem esse propè idem sonent. Verum enim verò, si inter has evangelicas virtutes

tutes distinguendum est, hæc esto differentia: sit innocentia quasi materies, prudentia tanquam forma actionis. Dat virtutem actioni agentis simplicitas fraudis expers, recti conscientia; dat eidem laudem gratiamque adjuncta prudentia: illa Deo placentem acceptamque facit; hæc Deo simul ac hominibus commendatiorem reddit. Omnia mihi licita sunt, inquit Apostolus, sed non omnia expediunt. Quid licitum sit necne, primò quærit integritas: an idem porrò expediatur, prudentiæ est diligenter perpendere: de re agendâ illa judicat, de modo rem agendi altera solicita est, quid loco, quid tempori, quid Personis conveniat.

Difficile admodum hoc munus piè & probè administrarunt Apostoli, nullâ datâ offensione nec Judæis, nec gentibus, nec Ecclesiæ Dei; dum illis ipsis nec integritas, nec prudentia, nec Deus ipse absfuit. Et quis nisi Apostolus, nec forsan redux aliquis Apostolorum potest esse immunis ab omni genere offensionis, nostris hisce temporibus?

Nemo sine offensione est, ille optimus qui minimam dat. Credo equidem, quod nemo mortalium adeò sapiat, ut par fieri omnibus omnium Quæstionibus respondere, quas vel timor, vel suspicio, præjudicata opinio, mens ve non satis sana, vel mala tandem in promptu

tu habeant: facile est vel malevolis, vel rerum imperitis de re aliquâ litem movere; at non adeò facile est vel prudentissimis hasce lites componere, & omnem ex omnium animis scrupulum eximere. Mihi saltem sufficit vobis deliberandum proponere, an innumera inter contentionum genera, quæ homines diversas trahunt in partes, nostræ aliorumve paci certius citius consulamus, quâm verbis prudentiam, Actionibus Innocentiam adhibendo.

Alia aliis consilia magis arrideant; quæ dicit Dominus, nobis apprimè utilia & necessaria esse penitus novit, efficaciam eorum usu suo probarunt Apostoli; vos etiam pariter, vel approbasse, vel approbaturos, si periculum feceritis, mihi persuasum habeo. Necesse est, ut diversæ sint Hominum Sententiae: neutiquam verò ut Homines propterea sint alienatis a se invicem animis. Ait quidem Dominus impossibile esse, quin veniant scandala: nec ideo tam veniunt quia ipse dixit; non hæc origo est hujus mali; a vitio Hominis, non a verbo Dei nascitur: prædictum Deus quod futurum videt, non quod fieri voluit; frustra igitur velamen malitiae hinc nobis arripimus: in diversas ire licet sententias salvâ mortuâ Charitate. Humanum est errare; divinum, erroribus ignoroscere,

hoscere, errantesque in viam reducere: hoc experiri nos decet, & nunquam ad iram odi-
umque devenire, re licet infecta.

Dissentientes non velut inimici habendi, sed tanquam Fratres admonendi. Nec veritas, nec Charitas sibi ipsis metuant a nostris Disputatio-
nibus: nova Lux exinde veritati affulget, aut affulgere debet: nova Charitati datur copia pa-
lam omnibus faciendi, quam Patiens & Benigna
est, quam non ambitiosa, non irritabilis, sed
veritate gaudens. Hoc vero nemo potest pro-
mittere, nos, eodem tempore, eadem frui pos-
se concordia, & non iisdem judiciis. Judicium
intellectus proclivis est sequi Voluntas; & sa-
nè ubi illud praedit, hæc sequi debet: ita a na-
turâ comparatum est; sic sibi Homo constat;
sic nos potius volumus, ut omnes sapiant, &
nobiscum sentiantur. Sed in hoc Cardo Rei
vertitur; hæc magna quæstio est, quid nō
illis statuendum, qui aliter sentiunt, ac nos
sentimus; qui ea improbant quæ nos appro-
bamus?

Hincine ineunda est amicitia? certè multò
magis quam inimicitia. Quænam vero illis nobis-
cum concordia esse potest? Hæc res bilem nobis
& illis movet. Sed præstat animos compescere.
Dignus quidem hic nodus Deo vindice! & sol-
vat Deus, qui in commune omnibus consulit,
veraque alterum alteri facere quod sibi fieri
non

non vult. Non penes nosipso est nostra^s opiniones ex voluntate nostrâ, nedum alienâ formare. Nec res adeò ducilis est, hominis intellectus, adulti saltem, ut in quamvis formam singas refingasque. Quæ mindis rectè intelliguntur notiones, pro captu tamen intelligentis ei sunt veræ ac stabiles, donec melius informatur judicium. Hâc in causâ, scryum Domini non oportet acriter certare, sed mansuetum esse ergâ omnes, aptum ad descendum, longanimem, cum lenitate erudientem eos qui contrario animo sunt affecti, expertum num aliquando daturus sit eis Deus resipiscentiam ad agnitionem veritatis. Quantum inest Suadelæ his Pauli verbis ad Timotheum & Ep. secundâ, Cap. secundo. Quantum ad rem nostram? sic instruit ornatque Episcopum Ephesinum magnus hic Apostolus! sic alios instructos voluit, prædicatum tunc & olim mittendos! & qui sic sunt, auditores plurimùm juvant. Aequitas ergo animi diversa intellectus judicia moderetur. Hic fôro æquitatis locus est. Illi jura danti pareamus, nè infinitæ sint lites nostræ, dum pro suâ quisque stat causâ vincendi incertus, certus non vinci. Ecclesiæ unitas firmis concordiaæ charitatisque vinculis, aut nullis certè retinenda est. Externâ vi operis iusti duxit sicuti modis inveniatur, non

pressi linguam forsan mutent, sed non animum. Alii his artibus armisque utantur! at non haec Christi disciplina est, nec eam ab Apostolis ejus accepimus. Valeat veritas quantum argumentis valere potest è rectâ ratione verboque Dei petitis! & vim eorum capiant, qui capere vel possunt vel volunt! nos interim idoneos veritatis defensores summa nostra faciat industria in omnigenâ eruditione conquirendâ; precibusque Deo assidue fusis pro virili enitamur Scientiaz virtutem addere: Ut nulla dissensionum vel causa vel culpa in nos jure aliquo transferri possit, sed in propriis autores jure meritissimo recidat reatus. Sic nostro officio satis erit factum, cæteraque Deo permittenda. Hoc æquo lenique animo Evangelizarunt Apostoli; his moribus tantos fecere progressus in Religione propagandâ, quantos nullis aliis potuere. His artibus verè piis vel infidelium animos proniores in se fecerunt, paratioresque obedientiam Evangelio præstare. Lene tormentum ipsis tortoribus admoverunt, & ferocia illorum ingenia paulatim emollierunt. Mansuetudo haec Apostolorum perinde ac Martyrum, Ipsorumque sanguis, semen fuit Ecclesiæ. Et cum vitam morte commutassent, non deleta est eorum memoria, amicis semper

chara, inimicis semper in admiratione habita: mortui etiam locuti sunt, & adhuc loquuntur. Talis Mors Tali Vitæ consentanea, non sibi ipsis tantum, sed multis aliis spectantibus audientibusque viam patefecit in Regnum cælorum. Sic se gesserunt Apostoli fidelis in Deum animo, & in proximum miti clementique: nusquam illos Domini, aut illius evangelii puduit coram hominibus: nusquam præ timore, aut favore, aliquâve aliâ de causâ subterfugerunt, quod minus omnibus omne consilium Dei annunciant: ita animo fuere intrepido; & pro suâ Deique causâ multâ usi sunt παρενοία, non effræni aliquâ loquendi licentiâ, sed eâ sermonis autoritate, quæ nec ultra fines concionandi evagata est, nec citra officium concionatoris timidior consistebat. Illis Religio perinde fuit Cæfari reddere quæ Cæfaris, ac Deo quæ Dei, probè gnaris vel umbram male affecti animi procul ab illis amovendam esse, ne omnem Evangelio viam præcluderet. Abundè igitur cautum est tam præceptis suis, quam exemplis, non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam, ne aliquid istiusmodi suspicionis loco criminis objiceret illis magistratus. Ad hanc normam consilia & actiones nostras dirigamus!

Jussu

Jussu Regis huc convenimus; certiorem faciamus Regem nos in illius, Reginæ, Totius domus regiæ, nostrorumque omnium salutem, in ecclesiæ utilitatem, & in Dei gloriam convenisse: liquido omnibus constet, nos Fidem Regi ex animo dedisse, datam fallere non posse, sed juramenti obligatione firmiter teneri: sic optimè consuletur & Famæ nostræ, & Ecclesiæ dignitati. Gloria nostra labetur certè, si quando Fides suspecta reddatur: nec læsâ Majestate Regiâ potest ecclesia vel pura, vel incolmis servari: Hic, si usquam alibi, verum esse reperietur, membra à Capite sejungi non posse; sed vel simul valere, vel periclitari. Hi mores Apostolici cum sacris nostris functionibus maximè congruunt, Pacem Patriæ, Regisque Honorem promovent, Amicorum animos nobis arctius devinciunt, inimicos magis erubescere faciunt, nihil habentes quod de nobis dicant mali; deique favorem super omnia per Jesum Christum nobis conciliant. En pulchri fructus Prudentiæ innocentiaque! digni certè qui summo à nobis studio colantur!

Sed frustra essem, si eos denique hortari aggrederer plenâ manu & serere & metere, qui bonam sementem jam diu fecerunt, fructus partim collegerunt, uberrimam olim in cælis messem

collecturi. Felices animæ! quibus Gratulatio,
 non Hortatio debetur! Coronidis autem loco,
 id apprimè ministris omnibus Evangelii agen-
 dum esse certissimè affirmo, ut nec nocentes,
 nec imprudentes deprehendantur. Imprudentiæ
 nostræ nosmet pœnitere quotidianum est:
 tam multa secum fert incommoda conversa-
 tio non prudens! sed plura adhuc & gravi-
 ora post se trahit mala, conversatio non
 proba. Si aliquid vel leviter a nobis admis-
 sum est, magna inde & malis licentia pec-
 candi, & malignis ansa calumniandi: & quan-
 tò majores sunt qui peccant, tantò majo-
 rem & in Sione luctum, & in Ascalone tri-
 umphum excitant. Sed quam rarissimè justa
 aliqua detur occasio vel amicis lugendi, vel
 inimicis triumphandi! & parùm abest quin
 vobis spondere ausim bene res nostras se
 semper habituras, si eas quo vult Deus mo-
 re modoque gerendas suscipiamus: consilia
 tua in nostris prosperabit manibus, & secun-
 dos illis dabit exitus. Ecclesia Catholica est
 Christi sponsa dilectissima: multas hæc habet
 Filias quæ se suumque cultum pulchrè cor-
 rexerunt, & ad matris exemplum reforma-
 runt: sed melioris formæ, fidei doctrinæve
 purioris nulla est quam Ecclesia Anglicana.
 Multæ Filiae bene fecerunt, hæc verò opti-
 me.

mē. illa interim pessimē, quæ satis pro im-
 perio vult dici Catholica, ipso nomine, rei-
 que naturā refragantibus. At Pia nostra
 mater spiritu est placido & quieto, modesta
 indolis, mansueti ingenii, suoque in Regimine
 non nimium certē, si satis severa. Si hæc
 Lenitas minus formosam non reddat, nec in-
 licentiam detorqueatur, quā omnes deterio-
 res sumus, reliqua ejus ornamenta in oculis
 Dei maximi semper fuisse pretii, mihi lubens
 persuadeo. Hinc illa nobis divini favoris
 indicia: opera admiranda, quæ operatus est
 Deus in nostris & in Patrum diebus, quæ
 oculis nostris vidimus, auribus audivimus,
 & Patres nostri nobis annuntiaverunt. Quæ
 certo certius non nobismet ipsis, sed Dei
 unius Beneplacito accepta referre debemus;
 &, proximè à Deo, ecclesiæ nostræ, Regni-
 que Hujus modestiæ & moderationi. His Li-
 bertatis custodibus jura Hominis Christiani
 & boni civis facta recta conservantur: quæ
 Regum optimis semper grata, nostroque Re-
 gi primæ fuisse curæ, feliciter experti sumus:
 Deo insuper, cui in Reges ipsos imperium
 est, chara esse, & in clientelam sibi admissa
 nequeo quin credam. Me solus Hominum
 corda & ingenia pernovit, quibusque Ratio-
 num momentis Animos eorum hūc vel illūc
 impelli

impelli posse: & in Religionis causa Prudentiam ac Innocentiam maximi semper esse momenti. Nulla igitur Ecclesia firmioribus, & tuteioribusve inniti potest, quam quibus primò extructa fuit, fundamentis. Nos nec Deo sapientiores, nec Potentiores sumus; & nobis ob oculos posuit agnum, & columbam, hieroglyphicas unici Filii Dei, & Spiritus Sancti Figuras. Illisque semper Benedictione suâ Benedicet Deus Pater, & favore suo opitulari dignabitur, qui Spiritu Sancto aguntur, & Filium ejus unicum viæ vitæque dum præficiunt, quem in omnibus sequantur. Cui Deo Triunr, &c.

F I N I S.

BOOKS lately Printed for J. PEMBERTON,
at the Golden Buck against St. Dunstan's
Church in Fleetstreet.

THE Use and Intent of Prophecy, in the
several Ages of the World. In six Dis-
courses, deliver'd at the *Temple Church* in *April*
and *May*, 1724. Publish'd at the Desire of the
Masters of the Bench of the two Honourable
Societies. To which are added, Three Dis-
sertations. 1. The Authority of the Second
Epistle of St. Peter. 2. The Sense of the An-
cients before Christ, upon the Circumstances
and Consequences of the Fall. 3. The Bles-
sing of *Judah*, *Gen. 49*. By the Right Reve-
rend Dr. *Tho. Sherlock*, Lord Bishop of *Ban-
gor*. The Second Edition, corrected. Price
4*s. 6*d.**

Twenty-eight Sermons and Discourses upon
plain and practical Subjects, very useful to be
read in Families, under the following Heads,
viz. 1. Godliness the Design of the Christian
Religion. 2. Of the Wisdom and Goodness of
Providence. 3. Of Religious Melancholy.
4. Of the Immortality of the Soul. 5. Of the
Necessity of Holiness in order to Happiness.
6. Of the Truth and Excellency of the Gospel.
7. Of good and bad Examples. 8. Of Publick
Prayer and Thanksgiving. 9. Of the future
Judgment. 10. Of Faith and Works. 11. Of
setting

Books Printed for J. PEMBERTON

Setting God always before us. 12. Of perfect-
ness in the Fear of God. 13. Of do-
ing Good to all Men, &c. By the Right Rever-
end Dr. John Moore, late Lord Bishop of W.M.
In two Volumes. Publish'd with a recom-
mendatory Preface to each Volume, by Samuel
Clarke, D. D. Rector of St. James's Westmin-
ster. Price 9s.

Twenty Sermons preach'd on severel Occa-
sions to a Society of British Merchants in For-
eign Parts. 1. At the opening the Chapel in the
Consul of Leybey's House. 2. At the first Ce-
lebration of the Lord's Supper in the same Soci-
ety. 3. Before severall Persons of Quality in
their Travels. 4. On occasion of the Death
of the Right Honourable the Lord Charles So-
mers, who died at Rome of the Small-Pox
March 4. N. S. 1709. 5. On occasion of the
Death of his Royal Highness, the Prince of
Denmark, December 16. N. S. 1709. 6. Af-
ter the Seige of Toulon. 7. A Funeral Sermon
for Captain John Bayley, Master of the Ship
the *Hannover*, kill'd in an Engagement with the
French Gallies, on the Coast of Tuscany, near
Mintle-Nerv. 8. Before the Admiral and Com-
mander of her Majesty's Fleet in the Straights.
9. A Particular Sermon in the Year 1711. 10.
Preach'd after the Settlement of a new Chap-
elin. Jan. 8. N. S. 1712-13. &c. By Dr. H.
Kewer, D. D. late President of Corpus Christi
College in Oxon. Price 4s. 6d.

